

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-2080/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja Druga fundacija SPV d.o.o., OIB 25132169807, Lonjička ulica 2A, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Dragičević, odvjetnik u Odvjetničkom društvu DRAGIČEVIĆ I PARTNERI d.o.o., protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB 53056966535, Magazinska cesta 69, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica Mateja Vidaković Sertić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu GLAMUZINA & GROŠETA d.o.o. Zagreb, radi isplate, nakon javne, glavne rasprave zaključene 9. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., OIB 53056966535, Magazinska cesta 69, Zagreb, isplatiti tužitelju Druga fundacija SPV d.o.o., OIB 25132169807, Lonjička ulica 2A, Zagreb, iznos 1.191,78 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 14. lipnja 2023. do isplate po stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena isplate, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa do isplate u visini stope određene čl. 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 2.014,38 EUR sa zateznim kamatama, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata koje teku na iznos od 1.191,78 EUR do 13. lipnja 2023., kao neosnovan.

III. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 3.206,16 EUR sa zateznim kamatama.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 700,00 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 21. srpnja 2026. pa do isplate sve po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

V. Odbija se dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.329,48 EUR sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

VI. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 390,00 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 21. srpnja 2026. pa do isplate sve po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VII. Odbija se dio zahtjeva tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.610,00 EUR sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

i

riješio je

I. Utvrđuje se da je povučen manifestacijski zahtjev od 14. lipnja 2023.

II. Odbacuje se prigovor radi prijeboja iznad iznosa od 3.206,16 EUR do iznosa od 28.052,54 EUR, za iznos od 24.846,38 EUR, kao nedopušten.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 14. lipnja 2023. navodi da je 7. veljače 2007. korisnik kredita zaključio s tuženikom, kao kreditorom, ugovor o kreditu br. 069-50-3912237. Korisnik kredita sklopio je s tužiteljem ugovor o cesiji kojim je na tužitelja prenesena tražbina korisnika kredita na tužitelja, a radi se o tražbini preplaćenih iznosa nastalih kao posljedica nevaljanosti ugovornih odredbi potrošačkih ugovora o kreditu zaključenih u valuti CHF, a tužitelj je o obavljenoj cesiji obavijestio tuženika te zatražio kompletnu dokumentaciju vezano za kreditnu partiju korisnika kredita koji je svoju tražbinu cedirao na tužitelja, međutim istu nije zaprimio. Temeljem navedenog ugovora tuženik je tužitelju stavio na raspolaganje iznos od 161.440,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti. Poziva se na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. te na presudu Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018. Navodi da se radi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi. Postavlja manifestacijski zahtjev te navodi da traži isplatu iznosa koji će specificirati nakon provođenja financijskog vještačenja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu predlaže da tužitelj nije zatražio dostavu dokumentacije. Ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Tražbina iz ovog predmeta se ne može prenositi, strogo je osobne naravi, odnosno pravna priroda

tražbine protivi se prenošenju na drugoga. Poziva se na čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Ističe da tužitelj nije potrošač. Ističe prigovor zastare. Navodi da su korisnik kredita i tuženik sklopili dodatak ugovoru o kreditu. Navodi da je svrha ZID ZPK/2015. položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom CHF izjednačiti s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Zakonom je točno propisano na koji način se vrši konverzija. Tuženik je potrošača informirao o konverziji. Korisnik kredita je prihvatio konverziju. Tuženik je izradio kalkulator po zakonu te je pribavio mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka. Tuženik je korisniku kredita pravovremeno i u skladu sa zakonskim odredbama dostavio izračun konverzije. Konverzija je provedena po zakonskim odredbama. Dodatak ugovoru o kreditu sklopljen je na temelju zakona i voljom stranaka te je valjan. Poziva se na čl. 19.c st. 1. t. 4. i 5. ZID ZPK/2015. te ističe da tužitelj nema pravo na ikakvo potraživanje. Poziva se na Gos-1/19 od 4. ožujka 2020. Navodi da nema mjesta primjeni presuda iz kolektivnog spora. Odredba o valutnoj klauzuli jasna je, uočljiva i razumljiva. Sa korisnikom kredita se pojedinačno pregovaralo. Korisnik kredita je imao mogućnost ugovoriti drugačiji kredit dok je uz ovakav dobio nižu kamatnu stopu. Oспорava visinu. Ističe prigovor radi prijeboja i to iznosa koji su plaćeni niže nego na dan isplate kredita, odnosno za koje je umanjeno potraživanje u iznosu od 28.052,54 EUR / 211.361,84 kn sa zateznim kamatama. Objašnjava da se radi o iznosu iz čl. 4. sporazuma o konverziji. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev, kao neosnovan.

3. Podneskom od 21. kolovoza 2025. tužitelj postavlja određeni tužbeni zahtjev. Predlaže da sud prihvati zahtjev za isplatu iznosa od 3.206,16 sa zateznim kamatama (listovi 186. - 189. spisa). Ne ostaje kod manifestacijskog zahtjeva.

4. Tuženik se u podnesku od 30. rujna 2025. protivi preinaci.

5. Tijekom postupka sud je pročitao cjelokupni spis, što će biti sve detaljno niže obrazloženo. Sud je, također, pročitao i cjelokupnu dostavljenu u spis sudsku praksu, koja djeluje snagom svoje pravne argumentacije.

6. Raspravnim rješenjem od 9. lipnja 2026. (list 222. spisa) sud je odbio daljnje predložene, a neizvedene dokazne prijedloge, kao nevažne, radi utvrđenja odlučnih činjenica. Ovo stoga jer je činjenično stanje u trenutku zaključenja glavne rasprave bilo u dovoljnoj mjeri razjašnjeno za donošenje meritorne odluke, što će biti još dodatno obrazloženo. Tako je sud odlučio ne provoditi dopunsko financijsko-knjigovodstveno vještačenje za koje je predujam uplatio tužitelj, što će u nastavku biti dodatno obrazloženo.

7. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno, na temelju odredbe iz čl. 8. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023. - dalje u tekstu: ZPP), ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan dok ne postoji potraživanje tuženika prema tužitelju do utuženog iznosa, a iznad navedenog iznosa je procesno pravni prigovor prijeboja nedopušten.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 3.206,16 EUR po osnovi ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF iz ugovora o kreditu, sklopljenog između pravnog prednika tužitelja, kao korisnika kredita i tuženika, kao davatelja kredita, br. 069-50-3912237 od 7. veljače 2007.

9. Između stranaka nije sporno da su pravni prednik tužitelja, odnosno korisnik kredita i davatelj kredita, ovdje tuženik sklopili ugovor o kreditu br. 069-50-3912237 od 7. veljače 2007. kojim ugovorom je tuženik, kao davatelj kredita, korisniku kredita odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 161.440,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti. Između stranaka nije sporno da je tuženik korisniku kredita odobrio kredit s valutnom klauzulom u CHF. Ujedno između stranaka nije sporno da je korisnik kredita s tuženikom sklopio dodatak o konverziji navedenom ugovoru o kreditu.

10. Sporno je ima li tužitelj pravni interes za podnošenje tužbe u ovome predmetu. Sporna je aktivna legitimacija. Sporno je je li tražbina korisnika kredita, odnosno pravnog prednika tužitelja prenosiva ili je strogo osobne naravi. Između stranaka je sporno je li mogao korisnik kredita prenijeti tražbinu na tužitelja. Među strankama je sporno ima li ugovor o cesiji sve potrebne elemente, odnosno je li u ugovoru o cesiji određena ili odrediva tražbina koja se prenosi. S navedenim u vezi, između stranaka je sporno je li ugovor o cesiji ništetan. Sporan je osnov i visina. Sporno je je li potraživanje tužitelja zastarjelo. Sporno je treba li tuženik platiti tužitelj iznos od u konačnici 3.206,16 EUR sa zateznim kamatama na ime stečenog bez osnove po ništetnim odredbama o valutnoj klauzuli iz ugovora o kreditu i razlike u glavnici zbog kupnje deviza. Sporno je je li korisnik kredita oštećen time što je sklopio dodatak o konverziji. Sporan je tijek zateznih kamata. Sporno je ima li tuženik prema tužitelju potraživanje od 28.052,54 EUR.

11. Uvidom u ugovor o ustupu/prijenosu tražbine (cesija), koji je sklopljen između korisnika kredita, odnosno pravnog prednika tužitelja Borisa Smodila i tužitelja od 7. lipnja 2023. (listovi 14. - 18. spisa) vidljivo je da je korisnik kredita, kao ustupitelj, ustupio tužitelju, kao primatelju, novčanu tražbinu prema tuženiku po osnovi ništetnih odredbi ugovora o kreditu br. 069-50-3912237 od 7. veljače 2007.

12. Tuženik je obaviješten o ugovoru o cesiji od 7. lipnja 2023. i to dopisom korisnika kredita od istog dana (list 123. spisa) i dopisom tužitelja od istog dana (list 124. spisa). Oba pismena tuženik je uredno zaprimio 14. lipnja 2023., a što proizlazi iz prijemnih štambilja tuženika na dopisima. Navedeno nije od utjecaja na manifestacijski zahtjev jer je u konačnici povučen, što je utvrđeno rješenjem. Također, nije od utjecaja na meritum spora jer je u konačnici postavljen određen zahtjev za isplatu novčanih iznosa.

13. Zbog navedenog, a kako je tražbina, koja je predmet spora u ovoj pravnoj stvari, prenesena na tužitelja, to je tužitelj aktivno legitimiran nastupati u ovoj parnici, odnosno podnijeti tužbu protiv tuženika, suprotno neosnovano istaknutom prigovoru nedostataka aktivne legitimacije.

14. Prema odredbi iz čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022. i 155/2023. – dalje u tekstu: ZOO) vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom

ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Znači, ne mogu se prenijeti tražbine: a) čiji je prijenos zabranjen zakonom, b) strogo osobne naravi i c) koje po svojoj naravi se protive prenošenju na drugoga.

15. U ovom postupku tuženik neosnovano tvrdi da je tražbina pravnog prednika tužitelja strogo osobne naravi. Naime, ovdje se radi o tražbini ustupitelja, koji je potrošač, sukladno odredbi iz čl. 3. st. 1. t. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj: 96/03., dalje u tekstu: ZZP), a koji je bio važeći u trenutku sklapanja ugovora o kreditu, dok je primatelj (ovdje tužitelj) pravna osoba (dakle, nije potrošač). Pritom je tražbina koje je predmet ustupa novčana tražbina, odnosno imovinsko-pravno potraživanje, koje nije strogo osobne naravi, neovisno o svojstvu ustupitelja, kao potrošača, a niti se narav takve tražbine protivi ustupu.

16. Zbog navedenog, a kako se radi o novčanoj tražbini koja se može ustupi, suprotno svim osporavanjima tuženika, to valja zaključiti da je ugovorom o ustupu tražbine od 7. lipnja 2023. bilo dopušteno novčanu tražbinu pravnog prednika tužitelja prenijeti na tužitelja, a zbog čega je neosnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije.

17. Nadalje, valja navesti da promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet same tražbine, pa nije odlučno to što je ustupitelj bio potrošač, a primatelj (ovdje tužitelj) to nije. Naime, identitet tražbine ustupom nije promijenjen, a što proizlazi iz odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da primatelj ima prema dužniku (ovdje tuženiku) ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

18. Zaključno, novčana tražbina potrošača na temelju potrošačkog ugovora (ugovora o kreditu br. 069-50-3912237 od 7. veljače 2007.) zadržava takvo svojstvo i nakon ustupa tražbine osobi koja nije potrošač, kao u ovom slučaju. To znači da se i u odnosu na tužitelja, kao primatelja, te tražbine i tuženika, kao dužnika, primjenjuju propisi koji se odnose na zaštitu potrošača, pa tako i pravomoćne presude u kolektivnom sporu za zaštitu potrošača, suprotno osporavanjima tuženika.

19. Iz ugovora o ustupu od 7. lipnja 2023. proizlazi da sklapanjem tog ugovora ustupitelj prenosi na tužitelja sve tražbine prema tuženiku po ugovoru o kreditu br. 069-50-3912237 od 7. veljače 2007. i to po osnovi ništetnih odredbi navedenog ugovora o kreditu s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada. Također, tužitelj u cijelosti prima prenesene tražbine (čl. 2. st. 1. u vezi s čl. 1. ugovora o ustupu od 7. lipnja 2023.).

20. Iz navedenog sud zaključuje, a suprotno osporavanju tuženika, da je tražbina koja se prenosi ugovorom o ustupu od 7. lipnja 2023. odrediva. Naime, radi se o novčanoj tražbini, odnosno o imovinsko pravnom zahtjevu po osnovi ništetnih odredbi na ime valute, kamate te plaćenih naknada, a sve iz ugovora o kreditu, sklopljenog između pravnog prednika tužitelja i tuženika od 12. svibnja 2005. Prema odredbi iz čl. 269. st. 1. ZOO-a objekt ugovorne obveze je činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju. Pritom po čl. 269. st. 2. ZOO-a činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva. Činidba je odrediva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odrede (čl. 272. st. 1. ZOO-a). Suprotno osporavanjima tuženika, ugovor o cesiji od 7.

lipnja 2023. sadrži sve podatke s pomoću kojih se može odrediti činidba koja se prenosi između korisnika kredita i tužitelja. Zbog navedenog, ugovor o cesiji nije ništetan po čl. 270. st. 1. ZOO-a, a čime je takve prigovore tuženika valjalo otkloniti, kao neosnovane.

21. Nadalje, uvidom ugovor o kreditu br. 069-50-3912237 od 7. veljače 2007. vidljivo je da je ugovor sklopljen između pravnog prednika tužitelja, kao korisnika kredita i tuženika za iznos od 161.440,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti. Radi se o namjenskom i to stambenom kreditu. Iz ugovora ne proizlazi da je kredit dan korisniku kredita, kao trgovcu. Iz ugovora ne proizlazi da je predmetni kredit dan radi obavljanja kakve trgovačke djelatnosti, suprotno upiranjima tuženika (čl. 219. st. 1. u vezi s čl. 221.a ZPP-a). Takve navode potvrđuje i svjedok korisnik kredita saslušan na glavnoj raspravi 25. listopada 2024. (listovi 156. i 157. spisa). Dapače, pravni prednik tužitelja, saslušan kao svjedok Boris Smodila, je naveo da se radilo o stambenom kreditu, da je upravo taj kredit tuženik prikazao kao najpovoljniji te da ga je iskoristio za kupnju nekretnine u kojoj je živio sa obitelji, a da nekretninu nikada nije koristio za poslovne potrebe ili davao u najam i zakupu dok sa tuženikom nije mogao pregovarati oko pojedine odredbe ugovora. Stoga, sud zaključuje da se radi o stambenom kreditu i da je pravni prednik tužitelja potrošač, suprotno paušalnim i nedokazanim osporavanjima tuženika.

22. Iz dopisa tuženika od 28. travnja 2016. (listovi 64. – 66. spisa) je vidljivo da se tuženik obratio pravnom predniku tužitelja, korisniku kredita i ponudio sklapanje dodatka o konverziji uz dostavu otplatnog plana (listovi 68. – 75. spisa), čime je tuženik ispunio svoje obveze, što će biti dodatno obrazloženo.

23. Uvidom u izjavu o prihvatu izračuna konverzije od 10. lipnja 2016. (list 76. spisa) vidljivo je da je pravni prednik tužitelja Smodila prihvatio konverziju, a što između stranaka nije ni sporno.

24. Iz dopisa leitnerleitner od 13. siječnja 2016. (listovi 77. – 80. spisa) proizlazi da je navedeno trgovačko društvo sačinilo izvještaj o kalkulatoru za provedbu konverzije kredita denominiranih u valuti švicarski franak (CHF) odnosno kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF, sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju i Zakonu o kreditnim institucijama. Navedeno trgovačko društvo je je potvrdilo pravilnost sačinjenog kalkulatora sukladno čl. 357.c Zakona o kreditnim institucijama i čl. 19.c Zakona o potrošačkom kreditiranju.

25. Uvidom u dodatak ugovoru o kreditu od 17. lipnja 2016. (listovi 10. i 11. spisa) proizlazi da su korisnik kredita i tuženik dogovorili moratorij kredita u razdoblju počev od 1. lipnja 2011. do 30. studenog 2011.

26. Iz sporazuma o konverziji od 16. lipnja 2016. (listovi 12. i 13. spisa) proizlazi da su stranke utvrdile da su sklopile ugovor o kreditu za iznos od 161.440,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti, da je navedeni kredit otkazan 22. studenog 2013., čime je na naplatu dospio cjelokupni iznos od 1.019.893,00 kn, od čega je glavnica 929.237,36 kn, redovna kamata 85.383,43 kn, zatezna kamata 5.122,21 kn te troškove i naknade 150,00 kn. Ujedno su sporazumom stranke potvrdile da je korisnik kredita prihvatio izračun konverzije te da na temelju tog izračuna dospjeli dug po kreditu na dan otkaza

iznosi 105.844,05 EUR. Stranke su, također, suglasno dogovorile da razlika između prethodno navedenih iznosa iznosi 211.361,84 kn te da taj dio novčane obveze prestaje dok korisnik kredita na ime dospelog neplaćenog iznosa duga duuguje 808.531,16 kn, od čega je glavnica 712.826,55 kn, redovna kamata 90.432,40 kn, zatezne kamata 5.122,21 te troškovi i naknade 150,00 kn. Obveza korisnika kredita iznosi 808.531,16 kn sa zateznim kamatama koje teku od dana otkaza do dana plaćanja.

27. Uvidom u promotivne uvjete odobrenja tuženika fleksi stambenih kredita u razdoblju 1. siječnja 2007. do 28. veljače 2007. (listovi 86. – 91. spisa) proizlazi da je u tom razdoblju tuženik u ponudi imao kredite sa valutnim klauzulama u CHF, EUR i USD, svaki od tih kredita imao je svoje kamatne stope, dok su znatno najniže bile za kredite u CHF (4,95 %, odnosno 3,95 %), sve do kamate za USD kredite (6,95 %). U promotivnim uvjetima nije vidljivo da je objašnjen sam pojam valutne klauzule, dapače, stoji da je valuta kredita CHF, EUR i USD. Tuženik nije dokazao da je predao promotivne uvjete korisniku kredita (čl. 219. st. 1. ZPP-a).

28. Na glavnoj raspravi 25. listopada 2024. sud je saslušao svjedoka svjedoka Borisa Smodila (listovi 156. i 157. spisa) koja je naveo kao što je već obrazloženo kod zaključka suda radi li se u konkretnom predmetu o korisniku kredita koji je potrošač.

29. Sud je prihvatio iskaz svjedoka jer je iskazivao životno, logično, uvjerljivo, a posebice stoga što je iskazivao sukladno svim isprava u spisu.

30. Sud je sud proveo financijsko vještačenje te je stalni sudski vještak Zrinko Ručević iz Ručević vještačenja d.o.o. sačinio nalaz i mišljenje od 9. srpnja 2025. (listovi 167. - 176. spisa). Iz nalaza i mišljenja od 9. srpnja 2025. proizlazi da ako se promatraju samo iznosi koje je korisnik kredita više platio to razlika obveza u razdoblju od dana dospjeća prve obveze (31.3.2007.) do dana otkaza, odnosno do dana konverzije (22.11.2013.), a koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan dospjeća pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg u vrijeme isplate kredita, iznosi ukupno 3.206,16 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'k' Tabele 1 iz nalaza (pozitivni iznosi razlika), zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 22. studenoga 2013., iznose 1.191,78 EUR, ako se promatraju svi iznosi (i pozitivni i negativni, prebijeno) tada razlika obveza u razdoblju od dana dospjeća prve obveze (31.3.2007.) do dana otkaza, odnosno do dana konverzije (22.11.2013.), a koja proizlazi iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan dospjeća pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg u vrijeme isplate kredita, iznosi ukupno 3.066,13 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi dani su u stupcu 'k' Tabele 1 iz nalaza (svi iznosi), zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 22. studenoga 2013., iznose 1.082,41 EUR, iznos preostale tražbine na dan otkaza kredita, odnosno na dan konverzije (22. studenoga 2013.) koju je tuženik više obračunao u odnosu na iznos preostale tražbine kakva bi bila da se od početka otplate kredita do dana otkaza (22. studenoga 2013.), primjenjivao ugovoreni tečaj CHF prema HRK na dan isplate kredita iznosi 8.481,33 EUR (konvertirani iznos). Tuženik je u konkretnom slučaju prilikom konverzije uzeo u

obzir sve odredbe Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju koje su regulirale način konverzije kredita denominiranih u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredite denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

31. Na nalaz i mišljenje od 9. srpnja 2025. tuženik se očitovao u podnesku od 14. kolovoza 2025. (listovi 184. i 185. spisa) dok se tužitelj očitovao u podnesku od 21. kolovoza 2025. (listovi 186. – 189. spisa) te je postavio određen tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 3.206,16 EUR sa zateznim kamatama. Tuženik se u podnesku od 30. rujna 2025. protivio preinaci tužbe (listovi 194. – 197. spisa).

32. Sud je zaključio da navodi tuženika predstavljaju navode pravne primjedbe te primjenom odredbe iz čl. 492.c st. 3. ZPP-a nije pozivao stalnog sudskog vještaka na usmeno iznošenje nalaza i mišljenje.

33. Na temelju odredbe iz čl. 3. ZID ZPK-a navedeni Zakon je stupio na snagu 30. rujna 2015.

34. Navedenim Zakonom u Zakonu o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, br. 75/09., 112/12., 143/13., 147/13., 9/15. i 78/15.) iza čl. 19. dodana je glava IV.a naslovi iznad članaka i čl. 19.a do 19.i te glava IV.b i čl. 19.j do 19.l koji glase:

IV.a KONVERZIJA KREDITA DENOMINIRANIH U CHF I DENOMINIRANIH U KUNAMA S VALUTNOM KLAUZULOM U CHF

Predmet konverzije

(1) Ovom glavom uređuju se obveze vjerovnika i potrošača:

- u postupku konverzije kredita denominiranih u CHF u kredite denominirane u EUR,
- u postupku konverzije kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR i
- u postupku konverzije tražbine nastale zbog prestanka ugovora o kreditu iz podstavaka 1. i 2. ovoga stavka iz tražbine denominirane u CHF u denominiranu u EUR odnosno iz tražbine denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF u denominiranu u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

(2) Odredbe ove glave primjenjuju se na kredite denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF, bez obzira na vrstu i namjenu, u kojima dužnikova obveza iz kredita ili obveza vraćanja primljenog nastala zbog prestanka ugovora o kreditu nije ispunjena ili prisilno ostvarena.

(3) Odredbe ove glave ne primjenjuju se na kredite iz stavka 2. ovoga članka za koje je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona provedena konverzija kredita iz CHF u drugu valutu ili kune ili valutne klauzule u CHF u drugu valutnu klauzulu ili kune i na kredite denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF i na kredite denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF kod kojih je dužnikova obveza ispunjena ili prisilno ostvarena.

(4) Iznimno od članka 3. stavka 1. točke a) ovoga Zakona, odredbe ove glave primjenjuju se i na ugovore o kreditu koji obuhvaćaju ukupan iznos kredita veći od 1.000.000,00 kuna.

(5) U smislu ove glave vjerovnik je i osoba na koju je prenesena tražbina iz obveznih odnosa navedenih u stavku 1. ovoga članka.

Načelo konverzije kredita

Članak 19.b

Konverzija kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

Način izračuna konverzije kredita

Članak 19.c

(1) Konverzija kredita podrazumijeva konverziju radi promjene valute odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i izračunava se na način da se:

1. na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita,

2. umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF,

3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama 1. i 2. ovoga stavka, i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeca glavnice te iznos, vrstu i razdoblje

promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta,

4. iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz točke 3. ovoga stavka, pri čemu se poštuje redoslijed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavaju zatezne kamate,

5. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovoga stavka veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovoga stavka smatra preplatom koja se:

– ako iznos preplate ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se sukcesivno kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos do najviše 50% dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR namiri preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi, pri čemu ako iznos preplate prelazi više od 50% ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, vjerovnik i potrošač sporazumom definiraju način iskorištavanja iznosa preplate iznad 50% ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR,

– ako iznos preplate prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, vraća potrošaču od strane vjerovnika u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije od strane potrošača,

Iznos preplate iz ove točke preračunava se u kune po tečaju na dan 30. rujna 2015. i na njega vjerovnik nije dužan obračunati kamatu niti tečajnu razliku, već njih snosi potrošač.

6. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovoga stavka manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovoga stavka, namiri vjerovniku od strane potrošača sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača, a obveze po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR nastave ispunjavati od strane potrošača,

7. iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđuje na dan 30. rujna 2015., kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki 3. ovoga stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki 4. ovoga stavka, pri čemu iznos preplate utvrđen u točki 5. ovoga stavka ne umanjuje iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni

iznos utvrđen u točki 6. ovoga stavka namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača,

8. učinak konverzije utvrdi kao razlika:

– stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunata u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovoga Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dospijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 11.d ovoga Zakona i

– iznosa neotplaćene glavnice iz točke 7. ovoga stavka.

(2) Stavak 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se i na izračun obveze vraćanja primljenog nastale zbog prestanka ugovora o kreditu pri čemu se konverzija provodi na dan 30. rujna 2015. odnosno na dan prestanka ugovora o kreditu.

Članak 19.f

Razlika između uplaćenog iznosa u prijelaznom razdoblju i iznosa za uplatu po obroku odnosno anuitetu u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđenom novim otplatnim planom iz članka 19.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona utvrdit će se prilikom dospijeća prvog sljedećeg anuiteta odnosno obroka u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR novog otplatnog plana iz članka 19.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona te će se tako utvrđena razlika smatrati preplatom iz članka 19.c stavka 1. točke 5. ovoga Zakona ili manje uplaćenim iznosom iz članka 19.c stavka 1. točke 6. ovoga Zakona.

Članak 19.e stavak 6.

Ako potrošač ne prihvati izračun konverzije kredita ili ne sklopi s vjerovnikom sporazum iz članka 19.c stavka 1. točke 6. ovoga Zakona, otplata kredita nastavlja se prema važećim ugovorenim uvjetima i sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 19.j

(1) Ako je ugovor o kreditu sklopio vjerovnik, odnosno kreditni posrednik koji nema odobrenje za pružanje usluga potrošačkog kreditiranja, odnosno za posredovanje pri potrošačkom kreditiranju, ugovor je ništetan.

(2) U slučaju postojanja obveze vraćanja primljenog iz stavka 1. ovoga članka potrošač je na primljeni iznos dužan platiti kamate od dana pravomoćnosti odluke kojom se utvrđuje ništetnost.

35. Prema odredbi iz čl. 49. st. 5. ZZP-a odredbe te glave Zakona ne primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske odredbe prisilne prirode, odnosno kojima se u ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku.

36. Nadalje, prema odredbi iz čl. 4. st. 1. ZZP-a ako su odredbe toga Zakona u suprotnosti s odredbama zakona kojima se uređuju pojedina upravna područja, a koji su usklađeni s pravnom stečevinom Europske unije, na odnose između potrošača i trgovca primarno se primjenjuju odredbe tih posebnih propisa. Ako posebnim zakonima iz st. 1. toga čl. ili tim Zakonom nije drugačije određeno, na obvezno pravne odnose između potrošača i trgovca primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim odnosima.

37. Slijedom iznesenog, valja zaključiti da je ZID ZPK/15 specijalni zakon u odnosu na Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine", br. 41/14 i 78/15 – dalje u tekstu ZZP) i u odnosu na ZOO. Sva tri pravna propisa istog su pravnog ranga. Zbog navedenog, valja prvenstveno primijeniti odredbe specijalnog ZID ZPK/15. U slučaju da odredbama ZID ZPK/15 nije drugačije propisano, primjenjuju se odredbe ZZP-a te odredbe ZOO-a.

38. S navedenim u vezi, poštenost dodatka ugovoru o kreditu procjenjuje se kroz odredbe ZZP-a, a posljedice utvrđene ništetnosti kroz odredbe ZOO-a.

39. U oglednom postupku koji se vodio pred Vrhovnim sudom RH, pod posl. br. Gos-1/19 na pitanje:

"Je li sporazum o konverziji sklopljen na osnovu ZID ZPK/15 nepostojeći ili ništetan u slučaju kad su nišetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli?" Vrhovni sud RH dao je odgovor u rješenju od 4. ožujka 2020.: "Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi ZID ZPK/15 ima pravne učinke i valjan je u slučaju kad su nišetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli."

40. ZID ZPK/15 upravo je i donesen sa svrhom da otkloni nepoštenu poslovnu praksu kreditnih institucija te da osigura otplatu kredita za dužnike koji su zbog promjena na tržištu, odnosno izrazitog jačanja tečaja CHF, dovedeni u neravnotežni i dužnički ovisan položaj u odnosu na kreditora, kao vjerovnika, sve vodeći se načelom ravnopravnosti te kao takav navedeni zakon predstavlja snažnu, izvanrednu, jednokratnu, retroaktivnu i vremensku ograničenu zakonodavnu intervenciju na području potrošačkog kreditiranja.

41. Ustavnost navedenog ZID ZPK/15 ocjenjivao je Ustavni sud RH te rješenjem br. U-I-3685/15 i dr. od 4. travnja 2017. nije prihvatio prijedloge više predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske.

42. Pritom između stranaka nije sporno da je dodatak sklopljen na temelju ZID ZPK/15.

43. Zbog navedenog, valja zaključiti da se odredbe dodatka ne mogu ocjenjivati nepoštenim, odnosno nišetnim. Ovo stoga jer je dodatak sklopljen na temelju prisilnog propisa. Odredbe ZID ZPK/15 donio je zakonodavac te ih nije formulirala nijedna od stranaka ugovora o kreditu. Slijedom iznesenog, na temelju odredbe iz čl.

49. st. 5. ZZP-a ne mogu se ocjenjivati nepoštenima, odnosno posljedično ništetnima odredbe koje su u dodatak unijele zakonske odredbe prisilne prirode.

44. Prethodno citirane odredbe ZID ZPK/15 propisuju da se konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF, kao što je kredit iz ovog predmeta, vrši u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR te podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valutne klauzule i provodi se na način da se položaj korisnika kredita iz ovog predmeta izjednačava s položajem u kojem bi korisnik kredita bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.b ZPK/15).

45. Odredbom iz čl. 19.c ZPK-a detaljno je uređen način izračuna konverzije kredita, odnosno detaljno je razrađeno što se događa s iznosom početno odobrene glavnice kredita iz ovog predmeta denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF (čl. 14. st. 1. t. 1. ZPK-a), što se događa s početno ugovorenom kamatnom stopom (čl. 19.c st. 1. t. 2. ZPK-a), što se događa s početno utvrđenim otplatnim planom (čl. 19.c st. 1. t. 3. ZPK-a), odnosno što predstavljaju iznosi uplaćeni radi namirenja anuiteta (čl. 14.c st. 1. t. 4. ZPK-a), točan način kako se izračunava i što se smatra preplatom, odnosno što se događa s preplatom u pojedinim slučajevima (čl. 19.c st. 1. t. 5., 6., 7. ZPK-a). Pritom je tim čl. 19.c st. 2. ZPK-a propisano da se konverzija provodi na dan 30. rujna 2015., odnosno na dan prestanka ugovora o kreditu.

46. Pritom valja navesti da je zakonodavac donošenjem ZID ZPK/15 propisao obveze kreditoru, ovdje tuženiku i to izradu kalkulatora koji uključuje detaljan pregled izračuna svih elemenata izračuna konverzije iz čl. 19.c. Zakona, kao i učiniti dostupnim svakom pojedinom potrošaču, preko mrežnih stranica, navedenog kalkulatora konverzije (čl. 19.d st. 1. ZID ZPK/15). Ujedno je zakonodavac propisao obvezu kreditora, ovdje tuženika omogućavanja pristupa povijesnom pregledu općih uvjeta kreditiranja, odluka o kamatnim stopama, dnevnih tečajeva u odnosu na kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF i na kredite denominirane u kunama s valutkom klauzulom u EUR (čl. 19.d st. 2. ZID ZPK/15). Propisana je i obveza kreditora pribave mišljenja revizora o kalkulatoru (čl. 19.d st. 3. ZID ZPK/15). Također kreditoru je dan rok od 45 dana od 30. rujna 2015. da preporučenom pošiljkom uz povratnicu dostavi potrošaču izračun konverzije kredita (čl. 19.e st. 1. ZID ZPK/15). Uz navedeni izračun konverzije kreditor je bio dužan dostaviti izvod otvorenih stavaka koji je primijenio za izračun konverzije (čl. 19.e st. 2. ZID ZPK/15). Izračun konverzije mora biti jasan i razumljiv u odnosu na preostale neotplaćene iznose glavnice u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.e st. 4. ZID ZPK/15). Kreditor ne smije tražiti dodatne instrumente osiguranja (čl. 19.e st. 9. ZID ZPK/15). Svi popratni troškovi konverzije pali su na teret kreditora (čl. 19.e st. 10. ZID ZPK/15).

47. S druge strane ZID ZPK/15 dao je korisniku kredita, kao potrošaču, obvezu u roku od 30 dana od primitka izračuna i izvoda iz otvorenih stavki u slučaju prihvata obratiti se kreditoru (čl. 19.e st. 5. ZID ZPK/15). Na teret potrošača ZID ZPK/15 pale su i odobrene pogodnosti u vidu smanjene kamatne stope, posebnog tečaja ili druge specifične pogodnosti po odluci vjerovnika dok se takvim pogodnostima ne smatraju posebna smanjenja kamatnih stopa, posebni tečaj ili povoljniji uvjeti odobreni određenim istovrsnim skupinama potrošača na temelju dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.e st. 8. ZID ZPK/15).

48. Tumačenjem prethodno navedenih odredbi ZID ZPK/15 jasno se može zaključiti da su kreditorima, kao trgovcima dane mnoge obveze, prethodno opisane u t. 51. obrazloženja, dok su obveze primatelja kredita, odnosno potrošača, znatno manje, prethodno opisane u t. 52. obrazloženja. Time se samo potvrđuje cilj ZID ZPK/15 da ispravi neravnotežu nastalu uslijed promjena na tržištu i rasta valute CHF te ugovornih kamata.

49. Zakonodavac donošenjem ZID ZPK/15 je nametnuo obvezu kreditorima da sklope dodatke ugovorima o kreditu u CHF, odnosno dodatke ugovorima o kreditu s valutnom klauzulom u CHF u slučaju ako korisnici kredita, odnosno potrošači na navedeno pristaju. Time je potrošaču sklapanje dodatka ugovoru o kreditu ostavljeno na izbor.

50. Prema odredbi iz čl. 2. ZOO-a sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

51. Navedeno samo potvrđuje odredba iz čl. 19.e st. 6. ZPK-a kojom je propisano da u slučaju ako potrošač ne prihvati izračun konverzije kredita ili ne sklopi dodatak, to se otplata kredita nastavlja po osnovnom ugovoru o kreditu.

52. Kao što je već obrazloženo, dodatak ugovoru o kreditu iz ovog predmeta sklopljen je na temelju odredbi ZID ZPK/15. Odredbe ZID ZPK/15 uređuju način konverzije kredita. Tumačenjem navedenih odredbi proizlazi da je tim Zakonom, kao prisilnim propisom uređeno što se smatra novom glavnicom, što se smatra i kako se obračunavaju preplate te što se događa s iznosima preplate.

53. ZID ZPK/15 nije proglasio nijednu ugovornu odredbu ništetnom, niti je uredio pitanje restitucije potrošača po osnovi ništetnih odredbi ugovora o kreditu u CHF, odnosno ugovora o kreditu u kunama s valutnom klauzulom u CHF.

54. Zbog navedenog, valjalo je primijeniti odredbe ZOO-a i to zbog toga što na njegovu primjenu upućuju odredbe ZPP-a (čl. 4. st. 2. ZPP-a).

55. Prema odredbi iz čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

56. Posljedica ništetnosti predmetnih ugovornih odredbi je da svaka stranka vraća ono što je primila na temelju tih odredbi, tj. svaka stranka ima pravo na povrat onog što je dala.

57. Prema odredbi iz čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

58. Prema odredbi iz čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi platiti zakonske kamate, i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

59. Određeno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 17. travnja 2026. tužitelj potražuje isplatu iznosa od 3.206,16 EUR sa zateznim kamatama.

60. Nakon izračuna konverzije, stranke ugovora o kreditu sklopile su dodatak navedenom ugovoru te su sukladno ZID ZPK/15 i dodatku uredile što se događa s iznosom preplate i koliko iznos preplate iznosi. Dodatkom su ugovorne stranke ugovorile da se dug smanjuje i za koliko, a sve po obračunu konverzije, koji je prihvaćen od strane korisnika kredita.

61. Takav dogovor stranaka iz čl. 5. Dodatka suglasan je prisilnom propisu iz čl. 19.c st. 5. t. 1. ZPK-a. Time valja zaključiti da je pretplata po ništetnim odredbama ugovora o kreditu služila za umanjeno dospelih obveza po kreditu. (Suprotno tužitelj tijekom postupka ne tvrdi, niti dokazuje – čl. 219. st. 1. u vezi s čl. 221.a ZPP-a). Iz navedenog valja zaključiti da pretplata nije ostala u imovini kreditora, ovdje tuženika već je korištena za otplatu kredita br. 069-50-3912237.

62. Slijedom iznesenog, već se njome sve do njenog iskorištenja umanjilo dospjelo dugovanje korisnika kredita, čime nisu ostvarene pretpostavke iz odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO-a, suprotno svim upiranjima tužitelja.

63. Nadalje, razlika u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza na temelju odredbe iz čl. 19.c st. 1. t. 1. toga Zakona pada na teret potrošača u slučaju ako potrošač prihvati izračun konverzije kredita, kao u ovom predmetu. Navedeno jest zakonska, prisilna odredba i to zakonska odredba zakona koji je ustavan, a što o ocjenjivao ustavni sud Republike Hrvatske. Stoga tužitelju ne pripada iznos koji potražuje na ime razlike glavnice (5.978,87 EUR).

64. Ujedno valja navesti da je korisnik kredita, odnosno potrošač prije sklapanja dodatka dobio od kreditora, ovdje tuženika povijesni pregled općih uvjeta kreditiranja, povijesni pregled odluka o kamatnim stopama, povijesni pregled dnevnih tečaja primjenjivih na kredite u kunama s valutnom klauzulom u CHF te na kredite denominiranje u kunama s valutnom klauzulom u EUR koje je vjerovnik (ovdje tuženik) primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF i na kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.d st. 2. ZPK-a). Također, potrošaču je prije sklapanja dodatka dostavljen izračun konverzije kredita na dan 30. rujna 2015. s prijedlogom izmijenjenog ugovora o kreditu (čl. 19.e st. 1.). Zajedno s navedenim računom konverzije potrošaču je dostavljen i izvod otvorenih stavki na temelju ugovora o kreditu denominiranom u kunama s valutnom klauzulom u CHF preračunato u kune po tečaju one vrste koju je vjerovnik primijenio za izračun konverzije (čl. 19.e st. 2. ZPK-a). Takvo što tužitelj ne osporava tijekom postupka (čl. 219. st. 1. ZPP-a).

65. Time sud zaključuje da je potrošač prije sklapanja dodatka ugovoru o kreditu bio obaviješten o svim potrebnim informacijama za donošenje brižne, razumne i

oprezne odluke po čl. 10. st. 1. ZOO-a. Ukratko, potrošaču su prije sklapanja ugovora o kreditu bili poznati svi potrebni podaci o povijesnom kretanju tečaja, povijesnom kretanju kamatnih stopa te utjecaju navedenog na promjenu mjesečnog anuiteta.

66. Nadalje, dodatku su stranke ugovorile i što će se dogoditi sa manje plaćenim iznosima – čl. 7. dodatka – ali takvih iznosa nema u izračunu konverzije. Tzv. negativne vrijednosti se vide iz nalaza i mišljenja. No, ovaj je sud stava da tzv. negativne vrijednosti u konkretnom predmetu nisu od utjecaja jer tuženik za negativne vrijednosti nije podnio protutužbu i/ili postavio procesno – pravni prigovor prijeboja. Svakako, sklapanjem dodatka stranke su suglasnošću volja ugovorile prestanak svih dodatkom, odnosno konverzijom obuhvaćenih iznosa (pa tako i više i manje plaćenih iznosa).

67. Stoga je valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od EUR (3.206,16 EUR – 1.191,78 EUR = 2.014,38 EUR).

68. Sumarno prikazano, odbijajući dio presude ovaj sud donio je uz sljedeće zaključke:

- ZID ZPK/15 je prisilni propis,
- dodatak ugovoru o kreditu sklopljen je na temelju odredbi ZID ZPK/15 (navedeno između stranaka nije sporno),
- ugovorne odredbe dodatka propisao je ZID ZPK/15, a ne odredio tuženik, kao kreditor,
- (zbog navedenog) ne mogu se utvrđivati ništetnim odredbe dodatka – navedeno na temelju čl. 49. st. 5. ZZP-a,
- sklapanjem dodatka potrošač je pristao na ugovorne uvjete iz tog dodatka (čl. 2. ZOO-a),
- sklapanjem dodatka prestala je obveza tuženika na isplatu pretplate po osnovi ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu (čl. 160. st. 1. ZOO-a),
- sklapanjem dodatka prestala je obveza tužitelja na isplatu manje plaćenih iznosa po osnovnih ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu (čl. 160. st. 1. ZOO-a),
- preplate su korištene za umanje ukupnog dugovanja po otkaznom kreditu prema odredbama ZID ZPK/15. i odredbama sporazuma koji je sklopljen između pravnog prednika tužitelja i tuženika,
- (time) su pretplate po ništetnim odredbama o valutnoj klauzuli u CHF izašle iz imovine tuženika (otplaćivao se kredit potrošača),
- (zbog toga) se ne može prihvatiti tužbeni zahtjev na isplatu preplata po ništetnim odredbama osnovnog ugovora (iznad iznosa iz konverzije) jer je potrošač pristankom na dodatak pristao i na sve njegove ugovorne uvjete (potrošač je i po ZID ZPK/15 imao pravo izbora prihvatiti ili ne prihvatiti izračun konverzije te sklopiti ili ne sklopiti Dodatak, a sve u vezi s čl. 2. ZOO-a),
- ne prihvaćaju se tzv. negativne vrijednosti jer je i to potraživanje prestalo sklapanjem dodatka (čl. 160. st. 1. ZOO-a),
- ne prihvaća se iznos za koji je umanjeno dugovanje po otkaznom kreditu, a koji tuženik stavlja u procesno – pravni prigovor prijeboja, jer tuženik sam izvršio obračun po konverziji, dok ga je pravni prednik tužitelja prihvatio,
- po ZID ZPK/15 na teret potrošača pada razlika u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza (čl. 19.c st. 1. t. 1. ZID ZPK/15), naplaćene zatezne kamate na

kašnjenje u plaćanju anuiteta, troškovi (čl. 19.c st. 1. t. 4. ZID ZPK/15) i iznos kamata i tečajnih razlika na ime pretplate (čl. 19.c st. 1. t. 5. ZID ZPK-a),

- prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na preplate, van iznosa zateznih kamata, koje nisu bile uključene u konverziju, sud bi postupio suprotno odredbama ZID ZPK/15 (koji je ustavan), u vezi sa ZOO, te bi povrijedio načelo slobode ugovaranja (čl. 2. ZOO), kao i zajamčenu tržišnu slobodu (čl. 49. st. Ustava Republike Hrvatske, „Narodne novine br. 56/1990., 135/1997., 113/2000., 28/2001., 76/2010. i 5/2014.).

69. Stoga je valjalo odlučiti kao u t. II. i III. izreke presude.

70. Nadalje, ZID ZPK/15 ne uređuje da bi na teret potrošača padale zatezne kamate. Dapače, odredbe ZID ZPK-a/15 ne uređuju pitanje zateznih kamata, odnosno zateznih kamata koje su tekle na novčane tražbine koje su proizašle iz ništetnih odredbi ugovora o kreditu.

71. ZID ZPK/15 u odnosu na zatezne kamate uređuje samo u odredbi čl. 19.e st. 7. t. 2. da iznos naplaćenih zateznih kamata pada na teret potrošača. Pritom te kamate nisu kamate koje su tekle od dana preplate, odnosno od dana plaćanja iznosa na ime ništetnih odredbi ugovora o kreditu. Naime, navedena odredba ZPK-a uređuje pitanje zateznih kamata koje je tijekom otplate kredita (ako uopće jest) potrošač plaćao ukoliko je kasnio u ugovornom roku platiti mjesečni anuitet.

72. S obzirom na to da odredbe ZID ZPK-a ne uređuju da se zatezne kamate, koje su tekle od dana dana plaćanja novčanih iznosa po ništetnim odredbama ugovora o kreditu, uračunavaju u izračun konverzije, po čl. 19.c ZPK-a, to je navedeno prepušteno odredbi 4. ZZP-a, odnosno nastavno na tu odredbu odredbama ZOO-a.

73. Odredba iz čl. 1115. ZOO-a propisuje potpuno obeštećenje.

74. Pritom valja navesti da je tuženik banka, odnosno da se davanjem kredita bavi u profesionalnoj djelatnosti, zbog čega je, kao sudioniku u obveznom odnosu, bio dužan postupati s pažnjom dobrog stručnjaka (čl. 10. st. 2. ZOO-a). Time je sud mišljenja da je tuženik nepošten od dana kada su mu preplaćeni svaki pojedini iznosi.

75. Iz nalaza i mišljenja proizlazi da zatezne kamate na pretplaćene mjesečne iznose, po osnovi promjene tečaja iznad tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita, obračunate do dana izračuna konverzije kredita (30. rujna 2015.) iznose 3.206,16 EUR.

76. Stoga, valja zaključiti da tužitelju pripada zahtjev za isplatu iznosa od 3.206,16 EUR na ime zateznih kamata na pretplaćene iznose.

77. Na iznos od 3.206,16 EUR valjalo je dosuditi zatezne kamate od traženja, odnosno podnošenja tužbe 14. lipnja 2023., do isplate, sve primjenom čl. 31. st. 2. ZOO-a. 1. Na iznos od 3.206,16 EUR valjalo je dosuditi zatezne kamate počev od dana traženja, odnosno od podnošenja tužbe 14. lipnja 2023. do isplate, sve primjenom odredbe iz čl. 31. st. 2. ZOO-a. Naime, prema odredbi iz čl. 31. st. 2. ZOO-a na iznos neisplaćenih kamata mogu se zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. Ovdje konkretno radi se o zateznim kamata

(iznos koji se dosuđuje) izrađenim u određenom novčanom iznosu, a koje su teke na pretplaćene iznose počev od dana plaćanja pa do konverzije. Konverzijom su zatezne kamate prestale teći jer su prestala i glavna potraživanja na ime pretplaćenih iznosa (akcesornost).

78. Nadalje, neosnovan je tuženikov prigovor zastare (i za početno utuženo potraživanje i za potraživanje po određeno postavljenom tužbenom zahtjevu) jer je parnica počela teći dostavom tužbe 14. lipnja 2023.

79. Tražbina po osnovi povrata onoga što je stranka primila na temelju nišetne odredbe zastarijeva u općem zastarnom roku od pet godina, sve sukladno odredbi čl. 225. ZOO-a. Ovo stoga jer za takvu vrstu tražbine nije propisan poseban zastarni rok. Naime, potraživanje koje je dosuđeno u ovom predmetu jest preostalo obeštećenje potrošača, odnosno ovdje konkretno singularnog pravnog sljednika potrošača, sve po odredbi iz čl. 323. u vezi s 1111. st. 1. te 1115. ZOO-a. Pritom su zatezne kamate akcesorno potraživanje koje slijede sudbinu glavnog potraživanja i to restitucijskog zahtjeva potrošača po osnovi oštećenja koje je pretrpio zbog nišetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF. Valja navesti da je sud uzeo u obzir i svrhu samog ZID ZPK/15, a to je uspostavljanje narušene ravnoteže između potrošača i trgovca kao i svrhu samog ZZP-a i ZOO-a da bi se postiglo potpuno obeštećenje potrošača.

80. Zastara počinje teći od prvog dana od dana izvršene uplate svakog pojedinog davanja sukladno odredbi čl. 215. st. 1. ZOO-a jer je vjerovnik od tada bio ovlašten tražiti povrat tih iznosa.

81. Pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO-a te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.).

82. Tužba za zaštitu kolektivnih interesa potrošača podnesena je 4. travnja 2012. i time je zastara prekinuta sukladno odredbi čl. 241. ZOO-a. Zastara počinje ponovno teći od pravomoćnosti presude, što znači da je u pogledu restitucijskih zahtjeva po osnovi nišetne odredbe o valutnoj klauzuli zastara počela ponovno teći 14. lipnja 2018., kada je presuda u tom dijelu postala pravomoćna.

83. Tužba u ovom parničnom predmetu je podnesena 14. lipnja 2023. (list 1. spisa), dakle prije proteka općeg zastarnog roka od pet godina računajući od pravomoćnosti presude (14. lipnja 2018.) u kolektivnom sporu (kao ponovnog tijeka zastare).

84. Takav pravni stav zauzet je na 1. sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske: „Od kada počinje teći zastarijevanje u slučaju restitucijskih zahtjeva koji su posljedica utvrđenja nišetnosti ugovornih odredbi kredita u CHF, tj. da li od pravomoćnosti presude(a) povodom kolektivne tužbe (sukladno Rev-2245/17) ili od pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena nišetnost u svakom pojedinom slučaju (sukladno pravnom shvaćanju Građanskog odjela VSRH od 30. siječnja 2020.“

85. Pritom valja navesti da odredba iz čl. 241. ZOO-a propisuje da se zastara prekida podnošenjem tužbe, kao i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

86. Kao što je već obrazloženo ZID ZPK-a/15 nije ni jednu odredbu ugovora proglasio ništetnom, dok se istovremeno tužitelj u tužbi poziva na pravomoćnu presudu iz predmeta „Petrošač“ (presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013., potvrđenu presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018.), to je podnošenjem tužbe u kolektivnom sporu došlo do prekida zastarijevanja, a zastara se ponovno počela teći pravomoćnošću presude iz kolektivnog spora (14. lipnja 2018.) – u odnosu na valutnu klauzulu u CHF.

87. Stoga je zastara prekinuta podnošenjem tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, sve primjenom odredbe iz čl. 241. ZOO-a, a suprotno navodima tuženika.

88. Uz navedeno, parnica je u konkretnom predmetu započela 13. lipnja 2026. i u odnosu na u konačnici postavljenim tužbeni zahtjev, a posebice stoga jer u početku postavljeni manifestacijski zahtjev i neodređeno postavljeni tužbeni zahtjev uz navode da će se određeni tužbeni zahtjev postupati tek nakon što tuženik postoji po traženju te dostavi dokumentaciju i provede se vještačenje po stručnom vještaku financijsko – knjigovodstvene struke.

89. Nadalje, u odnosu na zatezne kamate prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Međutim, ovdje valja primijeniti čl. 31. st. 2. ZOO-a kao što je prethodno obrazloženo.

90. Pravomoćnom presudom ovog suda, posl. br. P-1401/12 utvrđeno je da je tuženik sklapao ugovore o kreditima s potrošačima koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorene odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli iz čega proizlazi nesavjesnost tuženika jer je morao znati da su takve odredbe nepoštene (čl. 10. st. 3. ZOO-a).

91. Stopa zateznih kamata suđena je na temelju odredbe iz čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se primjenjuje u tzv. ostalim odnosima jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora (čl. 14. st. 2. ZOO-a).

92. Sumarno prikazano, presuda je u prihvaćenom dijelu tužbenog zahtjeva donesena uz zaključke:

- a) ZID ZPK/15 ne uređuje pitanje restitucije,
- b) po ZID ZPK/15 na teret potrošača pada razlika u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza (čl. 19.c st. 1. t. 1. ZID ZPK/15), naplaćene zatezne kamate na kašnjenje u plaćanju anuiteta, troškovi (čl. 19.c st. 1. t. 4. ZID ZPK/15) i iznos kamata i tečajnih razlika na ime pretplate (čl. 19.c st. 1. t. 5. ZID ZPK-a),
- c) ZID ZPK/15 u načinu izračuna konverzije ne obuhvaća zatezne kamate, koje su tekle na više plaćene iznose koji je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita,
- d) ZZP upućuje na primjenu ZOO-a,
- e) posljedice ništetnosti uređene su odredbom iz čl. 323. ZOO-a,

- f) radi se o institutu stjecanja bez osnove iz čl. 1111. st. 1. ZOO-a,
- g) opseg vraćanja propisan je odredbom iz čl. 1115. ZOO-a,
- h) potrošač se po osnovi ništetnih odredbi mora u cijelosti obešteti,
- i) konverzijom potrošač nije obeštećen za zatezne kamate koje su teke na više plaćene iznose po ništetnim odredba o valutnoj klauzuli u CHF, navedene zatezne kamate nisu uračunate u konverziju,
- j) navedene zatezne kamate nisu korištene prilikom daljnje otplate kredita i/ili vraćene potrošaču,
- k) (time) zatezne kamate na pretplaćene iznose po osnovi ništetnih odredbi nisu (i dalje) izašle iz imovine tuženika,
- l) (zbog navedenog) potrošač nije obeštećen za navedene zatezne kamate,
- m) zahtjev na ime zateznih kamata po stečenom bez osnove slijedi pravnu sudbinu upravo onoga što i jest osnovni zahtjev, a to je stečeno bez osnove, sve na temelju ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu,
- n) zahtjev za isplatu navedenih zateznih kamata nije zastario.

93. Tuženik ističe procesno pravni prigovor prijeboja na iznos od 28.052,54 EUR. Vezano uz navedeno, tuženik objašnjava da stavlja u prijeboj iznose kada su anuiteti plaćeni u iznosu manjem od onog koji je plaćen na dan isplate kredita, odnosno one iznose za koje je umanjeno dugovanje korisnika kredita prema tuženiku (posebice uvid u listove 62. i 63. spisa). Usporedbom navedenog iznosa, navoda tuženika i sporazuma o konverziji proizlazi da se radi upravo o iznosu za koji je umanjeno dugovanje po otkazanog kreditu. S obzirom na to da je sam tuženik izračunao navedene iznose, pristao na navedeni iznos, to sud zaključuje da je suglasnošću volja, dapače, pisanom suglasnošću volja, prestalo potraživanje (koje sada tuženik stavlja u prijeboj prema tužitelju).

94. Slijedom iznesenog, valjalo je odlučiti kao u t. I. izreke presude.

95. O troškovima postupka je odlučeno na temelju odredbi iz čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a, kao i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/2023. i 107/2025. - dalje u tekstu: Tarife). U određeno postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelj je zahtijevao isplatu iznosa od 3.206,16 EUR. Tužitelju je suđen iznos od 1.191,78 EUR, a odbijen je sa 2.014,38 EUR. Stoga valja zaključiti da je tužitelj uspio sa 37%, a tuženik sa 63 %. Veći uspjeh od 63 % valjalo je umanjiti za manji od 37 %, čime se, primjenom odredbe iz čl. 154. st. 2. ZPP-a, dolazi do 26 % koji omjer se treba dosuditi tuženiku, kao stranci koja je u većem dijelu uspjela u sporu.

96. U odnosu na trošak financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, sud je odlučio da navedeni trošak u iznosu od 700,00 EUR u cijelosti prizna tužitelju (jer ga je tužitelj i platio) dok bez njega ne bi mogao biti niti utvrđen i prihvaćen dio tužbenog zahtjeva (1.191,78 EUR), kako i po samoj osnovi, tako i visini. Stoga je taj dio troška u iznosu od 700,00 EUR pripada tužitelju (t. IV. izreke).

97. Stoga, a kako je tuženiku valjalo priznati trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 100 bodova na temelju Tbr. 8.1. Tarife, trošak sastava podnesaka od 21. lipnja 2024. i 1. srpnja 2026. za svaki vrijednost od 100 bodova na temelju po Tbr. 8.1. Tarife, kao i troškove zastupanja, po punomoćniku, na ročištima 5. lipnja 2024., 25.

listopada 2024. i 9. srpnja 2026., za svako vrijednost od 100 bodova na temelju Tbr. 9.1. Tarife, sve uvećano za PDV. Stoga je tuženiku valjalo priznati troškove parničnog postupka u iznosu od 1.200, EUR, uvećano za PDV, sveukupno iznos od 1.500,00 EUR. U konačnici valjalo je tuženiku dosuditi omjer od 26 %, odnosno iznos od 390,00 EUR, a na troškove postupka dosuditi zatezne kamate na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a, sve po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se primjenjuje u ostalim odnosima. Slijedom iznesenog valjalo je odlučiti kao u t. VI. izreke presude.

98. Međutim, valjalo je, kao neosnovan, odbiti dio zahtjeva za platež troškova u preostalom iznosu koji je odnosi na nepriznat omjer uspjeha po čl. 154. st. 2., kao i troškove sastava podnesaka od 30. rujna 2025. i 1. srpnja 2026. jer nisu bili potrebni za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a. Stoga je valjalo odlučiti kao u t. VII. izreke.

99. Tužitelj u podnesku od 21. kolovoza 2025. postavio određen tužbeni zahtjev zbog čega je sud zaključio da je povukao manifestacijski zahtjev te je riješio kao u izreci rješenja (t. I. izreke rješenja).

100. S obzirom na to da je utužen iznos od 3.206,16 EUR, a da je tuženik istako prigovor radi prijeboja iznad utuženog iznosa do punog istaknutog iznosa, valjalo je odbaciti prigovor radi prijeboja, kao nedopušten (t. II. izreke rješenja).

101. Tuženik se tijekom postupka protivio preinaci. Ovdje se ne radi o preinaci. Naime, prvotno je bio postavljen manifestacijski zahtjev i neodređeno postavljeni tužbeni zahtjev dok je tek kasnije postavljen zahtjev za isplatu odrđenog novčanog iznosa.

U Zagrebu 21. srpnja 2026.

Sutkinja:
Dina Jellin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpavka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

1. tužitelju, po pun., uz nalog za sudsku pristojbu na presudu
2. tuženiku, po pun.
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-3088b-0674b**

Kontrolni broj: **02a2c-c18d4-b98d4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.